

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónap . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 18

Ugyan meddig? . . .

Pécs, 1895. március 26.

(* *) Hallatlan a választási visszaélések történetében a nem régiben lefolyt nyitrai választás, mely örök időnkig fen fog maradni emlékeztetőnek arra a korrupciós korszakra, a melyben az végbement.

Az egész magyar ellenzéki sajtó feljajdult a hallatlan visszaélésekre és a leggorombább módon nyilvánult önkényeskedésekre, mely egész arcátlanul, a törvény lábba tiprásával folyt le, ezer jámbor tót választó polgártól elkobozva a választási jogot.

Tarnóczy Gusztáv, a szenici kerületnek éveken át volt képviselője, egy állami kedvezményeket élvező, homoktalajra épített fecskendő-gyár igazgatója, a kinek talán minden egyebe van, csak gomblyukából hiányzik egy kis ordó, ez a jeles férfiú szerezte magának azt a herosztratesi nevet, mely talán reklamnak kitűnő lehet az ő szempontjából, de szégyenpir kell hogy elborítsa a hazafiak arcát, hogy ilyen tettek végbevételére magyar ember vállalkozott.

Hogy minő szégyenteljes volt az ő működése, legcsattanósabban bizonyítja maga a megválasztott Latkóczy államtitkár, a ki különben testi-lelki jó barátja Tarnóczy-nak és egyik oszlopos férfia a Tarnóczy-féle fecskendő-gyár részvénytársaságnak, mert visszautasította a piszkos mandátumot, amit nem engedett elfogadnia a legelembb tisztesség-érzet.

Ámbár az ujdonsült néppárt rovására ment ez a nyitrai manőver, pártunkat mégis annyiban érdekli, hogy a „ma nekem, holnap neked“ elvénél fogva mi reánk is elkövetkezhetik, hogy egy exponáltabb helyre egy Tarnóczyt küldenek ki választási elnöknek.

A Tisza regime által inaugurált korrupciós rendszer végre Bánffy aegise alatt eljutott a kloakáig, a hol már a benne nyakig elmerülteknek semmi sem szagos; az érdekszálak, melyek végső elemzésben mind a pénzre vihetők vissza, szégyenérzetnélkülivé teszik a kormányparti csatlósó-

kat, kik hasznosítani akarják becses személyüket, hogy adandó alkalommal követelhezzék a jutalmat.

Lehet ez a jutalom aztán zsiros hivatal, koncesszió, a hiuknak rendjel, a pénzsóvárnak baksis, az ethikai szempontból reánk, a dolgok elfogulatlan szemlélőire nézve közömbös.

Csak szomorúsággal kell konstatálnunk, hogy e tekintetben Magyarországon már tovább súlyedni lehetetlen, csak meg lehet maradni, ha éppen úgy tetszik az intéző férfiaknak, a marazmusban, mely aztán előbb-utóbb állami életünk szétmállását fogja maga után vonni.

Hogy ma eladó Magyarországon minden, kezdve a „szent meggyőződéstől“ egészen a tollig, azt csak annak a káros rendszernek lehet betudni, mely husz év óta beette magát nem csak állami, de ami sokkal nagyobb baj, társadalmi életünkbe is.

Változtak a felfogások. A kedvelt stréberek törvénysértései csak stikli számba mennek, a miről csak humorosan regél a kitarított bérenc sajtó, a mely csak maszlagot ad be az üres pelyva mellé a közönségnek, hadd rágódjék rajta, a kinek ez is jó.

Sivárság, meddőség jellemzi közéletünket minden téren; egyik ember a másikban spiclit. denunciánst lát, mint azt lépten-nyomon tapasztalhatjuk. A kormánypartiság kutya kötelessége a hivatalnoknak, érdeme a polgárnak, melynek finánciális szempontokból hasznát veszi. Így készül nálunk a politika.

A nép ma semmi, egy oly tömeg, mely ha opponálni merészel, ott vannak a csendőrszuronyok, vagy a Manlicherek golyói. Nem csoda, ha most minden csendes a hazában, még panaszkodni sem mer senki.

Ez a félelmes csend azonban, mint tudjuk, vagy győzedelmes ellenség dúló csatái után, vagy a kitörő vihar előtt szokott beállani.

A vulkánokat rideg külső alá rejtette a Gondviselés, de lent a mélyben zsarátnok sziporkázik, gyülemlik a forró láva, mely ha kitör, megsemmisíti a kráter lábánál elterülő tenyészetet és emberi kulturát.

Államhajónk kormányát most könnyelmű, tapasztalatlan és mondhatnók vak férfiak vezetik, a kik elég botorak ezt a nagy csendet előnyükre magyarázni és rövid pünkösdi királyságuk verőfényes napjait sietnek kihasználni.

Nem veszik észre, hogy lázasan folyik az ellenakció, mindenfelé szervezkedik a néppárt, a hol bizonyára nem a Bánffyéknek adandó bizalmi szavazatakról cserélnek eszmét, a horvátok újabb engedmények kicsikarásán török a fejüket, az oláhok egész Erdélyt aláaknázták, az alföldi nép a szocializmus karjaiba vetette magát. A Rajx krix miniszter vagy egy waggon arannyal az idén többet akar szegény Magyarországból kipréseltetni, a Duna, Tisza menti falvak árviztől félnek, bizony csuda, hogy a szegény föld népe még nem mind anarchista.

De capite foetet piscis. Nem a Tarnóczyak basáskodása a baj, hisz utóvégre ember mindenre akad, a mint ezt a m. kir. hóhéri állásra pályázók sokasága is bizonyítja, hanem az a baj, hogy oda fönn, a kormánygépnél más felfogással bírnak az erkölcsökről, mint a jó vidékiek, a kik néhanéha, ha megszállja őket egy unalmas hangulat, még ideálisták is tudnak lenni.

Épen azért nekünk csak azt kell kívánnunk, hogy előbb szűnjék meg az ok, úgy az okozat is meg fog szűnni.

Egy olyan kormány, a hol holmi Tarnóczy-féle potentátok is képesek előre törni, az nem érdemi meg, hogy létezzék.

Catilinák korszaka ez a mostani, ugyan mikor akad egy újabb Cicerónk?!

* A képviselőház húsvéti szünideje.

A képviselőház, mint értesültünk, valószínűleg április 6-án, virágvasárnap előtti szombaton tartja a húsvéti szünidőt megelőzőleg utolsó ülését. A ház szünideje, úgy halljuk, két hétig fog tartani. A szünidő után egyik első teendője lesz a háznak a folyó év tavaszán Bécsben üléselő delegáció tagjainak a megválasztása.

* **Változások a miniszteriumban.** Beavatott kormányparti körökben néhány nap óta az a kombinációs képesi beszéd tárgya, hogy Erdély Sándor igazságügyminiszter legközelebb megvál-
 rendelt helyzet, mely neki itt osztályrésztül jutott, ahol ő csak folytonos céltáblául szolgált. Bántotta, hogy az ő állása itt csak névleges, s hogy ő tulajdonképen csak azért van itt, hogy kacagjanak fölötté, s hogy a bárónéknak legyen egy bűnbakja, egy bohóca, akinek mindent lehet mondani és a kitől mindent fel kell venni.

Pellérdyre a legrosszabb benyomást gyakorolta a báróné iróniája. Ő belátott az egyszerű szerzetes szívébe, — látta, hogy ott a megsértett emberi érzést haragra lobbant. Ismét eszébe jutott atyjának tanítása: az urak fölemelnek magukhoz némelyeket, hogy céljaikra felhasználják őket, vagy hogy mulassanak fölöttök.

As a kis melegség is, mit a báróné iránt érzett, a fagypontra szállott alá. Nem tudott vele többé rokonszenveszni. Föltette magában, hogy szigoruan kimért és tartózkodó leszen vele szemben.

Pellérdynek azonban minden igyekezete kárba vészett. Kerülte volna a báróné társaságát; de nem lehetett kitérnie, mert az urnó résztvett a férfiak kirándulásaiban és vendégét elhalmosta minden figyelemmel. A báró nem tudott neje iránt eléggé hálás lenni, hogy barátja iránt annyi érdeklődést árukt el.

Meglepte a báróné ama hideg sarközösség, melylyel az ügyvéd magát elszigetelni törekedett. Eleinte fessélynek tulajdonította e modort és természetesnek is találta ezen ovatos tartózkodást, mert hát hogyan is melegedhetnék fel egy „lateiner“ egy mágnánő körében? De midőn magányos sétáik alkalmával nem fukarkodott a szép delnő a fölbátorító szavakkal, sőt kacéréságának minden hódító erejét kimerítette, s ennek dacára is unottságot, majdnom visszautasító ridegséget észlelt, kezdett bosszankodni. Ez volna-e az egyedüli lény, aki az ő hódítási

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A bibliai József.

(Modern keretben.)

2.

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Irta: Ulleiu Ferenc

— Kell is, hogy a védő beszéde meggyőző erővel bírjon, — válaszolá Pellérdy — mert a bírák szívei, a megszokás folytán nem mindig fogékonyak a nagy szövegek iránt, ők paragrafusokból gyurvák és azok szerint intézkednek. Kell tehát, hogy az agyra hassunk és ha a szükség úgy kívánja, szofizmákkal is éljünk, ha véleményünket nem tudjuk más-ként a bírákra erőltetni.

— És ha ön volna a bíró, mit cselekednék a jelen esetben? Kérdé a társalgónő.

— Minden habozás nélkül kimondanám a „kötél általit.“

— És mint védő? — Kérdé jelentőségteljesen a bárónő.

— Mint védő, egy szomoru kötelességet teljesítenem.

— Ön oly hévvel beszélt ma, mint akár Ciceró, midőn Sext. Rosciust védelmezte. — Mondá a bárónő.

— És a bárónő annyi szellemességének adta ma már jelét, hogy én a Rambouillet-palotában, La Lonqueville asszony társaságába képzelem magamat.

— Viszont bökolt az ügyvéd.

— Ah! e hasonlat La Lonquevillevel, szerfelett mulatságos. Ime az én XIV. Lajosom! — mondá férjére mutatva és ime az elmaradhatlan és mindenható Richellieum! Nemde szép szerepet juttatok önnek

kedves atya? Nem mulatságos ez? — E gondolatért hálával tartozom önnek kedves Pellérdy!

A szerzetes atya, ajkába harapott. Fájtn neki a guny.

— Nos tisztelendő atya, ön nem is örül, hogy nóm kinevezte önt miniszteremmé? — Kérdé a báró.

— Nem bírom az omnipotens bibornoknak sem hatalmát — hisz az én cselekvési köröm aszükébb korlátok közé is van szorítva — sem nagy aszellemet . .

— Nem, nem, — kedves atya! — szólt közbe a bárónő, ajkához emelve a burgundival telt poharat.

— Ismétlem, hogy nem bírom az ő nagy szellemét, de nincs is szükségem reá. Én csak kitaratást, béketűrést és nagy szorgalmat aszükségelek, s ezzel bírok is. Hisz nem tagadhatja a bárónő, hogy metsző gunyját okos türéssel viselem el, s hogy lelki ügyei minden időmet igénybe vessik és hogy én nem kimélem a fáradságot, hogy méltóságodat jobb utra tudjam téríteni.

E szavak után hangos nevetésbe tört ki a kis köpcös ember, magával ragadva az egész társaságot, mely nem csak a sikertült revansot, de a gyóntató atyának jóízű kacaját is nevette.

— Atyaságod az udvariasság rovására bár de tagadhatlanul őszinte! — Mondá nyájasan mosolyogva a báró.

— A homeopathiának vagyok rendithetlen hive. Válaszolá folyton kacagva a szerzetes.

— Hagyja őt! Ferim! — mondá a bárónő — hisz ő a mi Ábrahám de Sancta Kláránk, — miniatúr kiadásában — mondá a bárónő.

A szerzetes nem szólt többé. Homlokát redőkbe vonta, — látszott rajta, hogy sérteve érzi magát. Nem csupán a mai jelenet fájt neki, — mert hisz ő elérte az ártatlan élceket; de bántotta ama alá-

tárcájától a a bírói pályára tér vissza. Helyét az elterjedt hírek szerint Wlassich vallás- és közoktatási miniszter foglalná el. A vallás- és közoktatási tárcát pedig a főrendiház egy fiatal tagja kapná meg, a ki eddig az egyháspolitikai ellenségek körében játszott igen tevékeny szerepet. Fenntartással közöljük e hírt. Annyit azonban határozottan állíthatunk, hogy e tárcaváltozásokról komolyan beszélnek azokban a körökben, melyek a politika mai intézőivel összekötésben állanak.

Hírek.

Pécs, 1895. március 26

— **(A pécsi katolikus kör)** vasárnap este fél 6 órakor tartotta meg felolvasó- és zeneestélyét, melyet ez alkalommal a csinosan díszített nyári helyiségben rendezett, mit zsefolásig megtöltött városunk előkelő közönsége. A műsor első pontját magyar vigiáték nyitány képezte, melyet Feilhauer Stefánia és Eckhardt Antal songorán, Girardi József hegedűn és Zoller Nándor gordonkán adtak elő szép összejátszával, melyet a közönség zajosn megtapsolt. A második számot Kozáry Gyula felolvasása töltötte be, ki „Az élet földadata és életörömök” című értekezését olvasta fel. A felolvasás oly eszmegazdag és oly szép nyelvezettel volt írva, hogy Kozáry egyik legnikerültebb felolvasásának mondhatjuk. A harmadik szám elmaradt, mert Fekter Ferenc, a közönség mély sajnálatára oly makacs torokbajban szenved, hogy képtelen volt énekelni. E helyett Müller Róbert adott elő hegedűn egy zenedarabot zongora-kísérettel mellett szép előadásban. Végül Chinorányi Iza Chopin G-moll balladáját adta elő gyönyörű technikával. Játékát szűnni nem akaró tisztes jutalmazta a hallgatóság. Ezután a közönség szétszórt, nagy része azonban a kör helyiségébe vonult, hol mintegy 11 óráig szórakozott.

— **(Megyei közgyűlés)** lesz április hó 8-án d. e. 10 órakor. A közgyűlési tárgyak előkészítése szempontjából az állandó választmány április 4-én tartja ülését.

— **(Kossuth gyászünnepély.)** Folyó hó 24-én tartotta meg nagy ünnepélyvel Nagy Harsány község Kossuth Lajos hazánk nagy fia elhunytának évfordulóját. A nagyharsányi polgári Kaszinó kérelmére Iványos Soma ev. ref. lelkész gyönyörű és igazán megható beszédet tartott a templomban. Az ünnepélyen a polgári Kaszinó és a tűzoltó egyesület testületileg jelent meg, minden egyes tag gyász-karszalagot viselt.

— **(Isten hozott!)** Szegény kiránduló publikum, sokszor mennyi csalódásnak, keletlenességnek van kitéve! Drága pénzért rossz lórét, élvezhetlen harapni valót kap; a kiszolgálásról meg pláne hajmeresztő dolgokat lehetne írni. Tegnap is egy nagyobb társaságot csalt ki a természet ez idő szerint még pázsittalannal, de annál lucskosabb ölére a tavaszi langyos verőfény s megéhezve, megsomjazva állnak meg egy hás előtt, melynek kapuja fölött a szokásos forgácsolás mellett ezek a patriarkális szavak edes-

műveletei alul vértelen szívvel kisiklanék? — E tünet az ujdonság ingerével hatott reá, — ilyesmihez nem volt ő szokva.

„Erdekesnek” találta az ügyvédet e viseletével s a bosszankodás mellett mosolygott is, hogy ime, akadt egy ember, — hozzá még egy „diplomás”, aki dacolni mer vele.

Elhatárosta, hogy magára hagyja vendégét, minden hidegségével. Nem ismerte önmagát. Vajjon egy hü nő, aki hozzá van szokva, hogy előtte meghódoljanak, meg tudna-e állani féluton, s bele tudna-e nyugodni abba, hogy kudarcával magába zárkózzék? Nem! Az „érdekes” ember vonzó erőt gyakorolt reá, s nem tudta nélkülözni hideg, de mégis szellemes társaságát.

Egy alkalommal nagy vadászatot rendeztek. Túlzásba esnének ha állítanók, miszerint a vadászatot Pellérdy tiszteletére rendezték. A vidék előkelősége vett abban részt.

— Ugye bár felmentesz a vadászat alól? — mondá Pellérdy a bárónak, — hisz ugy sem értek e nemes sporthoz.

— Sajnálom bár, hogy társaságot nélkülözni kellend, de vendégem vagy s nekem a vendégfogót tisztelnem kell.

— Ugy-ugy kedves Pellérdy! — mondá élénken a báróné — az én idegeim sem bírják el a spórt e véröngző nemét, — azt hiszem, hogy kelle más órákat fogunk együtt eltölteni.

Szegény Pellérdy, most már szívesen kiadta volna magát a legjobb lövőnek és a legszívesebben Nimródna; de nem lehetett. Udvariasan meghajtá magát és és átzenvedte egy nap gyötrelmeit a legszellemesebb hölgy társaságában.

Megharsant a kürt, a vadászeket csaholással jelezték örömtüket s azután a díszes vadásztársaság, a fegyver-hordozók és hajtók egész serege vonult ki a kastély udvaráról.

gették jámbor turistáinkat a belépésre: „Isten hozott benneteket.” A száraz torku kompánia edes remény nyit be a nyikorgó ajtón s ime a mosolygó képtü vendéglős barátságos szavai helyett egy komondor óriás üdvözlő öket mérges ugatással. A szomjas kiránduló nép örült futással iramodott tova, hogy megmenekedjék a hivatása magaslatán álló dühös cerberus vakító fehérségű fogainak harapásai elől. . . Egy másik helyen meg gyanútlanul telepszik meg a fáradt vándorok sokasága s jóízűen fogyasztja a habzó árpalevet, csak akkor vannak kellemetlenül meglepetve, a mikor felkelve tapasztalják, hogy mind egyikök jókora adagot visz magával a székek és asztalok friss olajfestékéből. A vendéglős azonban udvarias ember s a helyett, hogy az elvitt festék árát felezámitotta volna, még ő vigasztalta a vendégeket, hogy nem baj az, a festéket ki lehet venni a ruhából, ő már megpróbálta.

— **(A nöegylet közgyűlése.)** Vasárnap délután tartotta a pécsi jótékony nöegylet közgyűlést, mely részben bucsuzás volt, a mennyiben Pálch Antalné és Szautter Gusztávné alelnökök, Deleva Vilmosné pénztárnok és Kaufmann Nándor titkár lemondottak tisztségeiről. Alelnöki állásra a legutóbbi megállapodás szerint Sávell Kálmán kuriai bíró, törvényszéki elnök nejét választották meg egyhangulag, pénztárnoknak Denkné Vizeleky Fennena urhölgyeket, titkárrá Reeh György alkaptányt szintén egyhangulag. Megválasztották ezután a 60 tagu választmányt, mely mint ilyen, f. hó 28-án fog először gyűlésezni.

— **(Templom-rablás.)** Blumenschein Ivánó buzgó templomlátogató, különben szabósegéd a napokban a kaposvári róm. kath. templomba állított be. Még a kora reggeli órákban történt, más még nem is volt a sekrestyében kívül a templomban. Domján István templomszolga reggeli teendőit végezte; feltűnt neki, hogy az idegen ember oly ajtatosan buzgalkodik, de hagyta, végezte dolgát. Nehány perc múlva eltűnt az idegen, de eltűnt a templom persely is. A közeli borbélyüzletben fogta el a rendőség Blumenscheint, kit pártfogása alá vett, míg az ügyészségnek át nem adták.

— **(Baromfi kedvelő.)** Taubinger János szabolcsi lakos a szó teljes értelmében a csirkefogói pályára adta magát. Erre enged következtetni, hogy karácsony óta egész tegnapig, míg rajta vesztett, összesen 30 db tyukot, 16 ludat, 3 pulykát és 6 kacát lopkodott össze. A dologban majdnem valamennyi szabolcsi asszony érdekelve van, miután alig akad egy is, a kit a jeles férfiú meg nem tisztelt volna látogatásával. Tegnap azonban egy nagy kanpulykának nem jól csavarta ki a nyakát, mert iszonyu lármát csapott és az ípsét megcsípték. A csendőrség előtt bevallotta összes stiklijeit és most ül olyan helyen, hol éppen nem traktálják csirkepecsenyével.

— **(Mohács veszedelme.)** Városunk — mint mohácsi levelezőnk táviratozza — 1891. óta nem forgott oly nagy veszélyben, mint most. Tegnap a jég reggeltől délig a lehető legerősebben zajlott. A házmagasságu jégtorlaszok összezúzással fenyegették a parton lévő tizenöt vizimalmot és számos halászbárkát

A báróné örült az alkalomnak, hogy manőverét tanuk nélkül folytathatja. Ma erős csatára készült. A külső dolgokat is szolgálatába vonta. Igéző toilletet váltott és a kert rózsasétányát jelölte ki találkaul. Az idegekre akart hatni. Mily kevéssé ismerte Pellérdy.

— Hagyjon fel, kérem, az ön státusbölcselmi elméleteivel! Önben egy nemzetgazdász veszett el. Tan azért választá e tárgyat, mert tudja, hogy a hölgyek termeiben készül a politika? Én ki nem állhatom a politikát, bármely téren mozogjon is az. A népboldogító törekvéseket az államférfiakra hagyom, s csak szívem sagallatát követem, midőn a szegényeknek alamiznát osztatok ki. Önök ezt a dolgot numerusokkal végzik el, anélkül, hogy szívők föléreznék. Önzésből tesznek jót, hogy kényelmüket és vagyonukat biztosítsák a rettegett anarchiától. Mi hölgyek pedig nem számolunk, nem vitatkozunk, hanem tesszük a jót egyszerűen azért, mert tudjuk, hogy fájdalmat enyhítünk vele. Másról beszéljünk tehát.

— Méltóságod bizonyára nagyon szentimentális. — Mondá Pellérdy.

— A nőnek mindene az ő szívvilága — válaszolá a báróné. — A „nő” fogalmát az ő szívének megnyilatkozása írja körül és határozza meg.

— Önök az ész uralma alatt állanak, — mi pedig a szívünkre hallgatunk s szeretjük — tevé hozzá mesterkéltt zavarral — ha... megértetünk.

Ki ne értené meg e világos célzást? — Mi lett volna könnyebb és egyszerűbb, mint a felajánlott szívet elfogadni és szívvel kicserélni? De Pellérdy bele látott e kacér hölgy lelkébe, — tudta, hogy csak meghódítani, s azután nevetni akarja őt. De ha nem így volna is, Pellérdy inkább óhajtott ostobának, akár gyávanak is látszani, semmint képes lett volna barátját megosolni. Tudtára is adta ezt a bárónénak, alábbi nyílt célzásával.

— Hogy az ellentétek törvényével ezen a téren is találkozunk, az csak szerencsének mondható. A

Délben a Mohács alatti sirinai átmetszés közelében megállt a jég és azóta félelmetesen torlódik, minek következtében a jég egészen Bajáig megállt és a Duna rohamosan szemlétomást árad. Tegnap óta 250 centiméterrel emelkedett a folyam vízállása. Délután három óra óta már a tavaly épített betonfalat érinti a víz. A rohamos áradás a lakosságot rettegésben tartja, mert ha a jégtorlasz rést nem kap, Mohács várost reggelre nagy veszély éri. Trixler főszolgabíró, Csöngő városbíró és Jurcsék csendőrhadnagy a védelem iránt serényen intézkednek. A Duna-Szekcsőről érkezett táviratok szerint rohamosan áradott a Duna. A parton levő házakat már mossa a víz. Most fél négykor a gáton inneni mohácsi szigetreszt már elárasztotta a Duna. Baár községét is nagy veszély fenyegeti. A jég éjjel megindult Mohács alatt. Bezdánál azonban ujabban torlódni kezdett és most Mohácsig áll. A Duna éjjeli tizenkét órától reggeli 4 óráig 30 centiméterrel apadt. Négy órától nyolcig azonban ismét 36 centiméterrel áradt. A vízállás fél kilenckor 656 centiméter. További áradás, a jég nyomása következtében valószínű. Ha még hatvan centiméterrel árad, elérte a tavaly betonfallal épített, a gőzhajózási állomástól a Glisó féle házig húzódó földtöltést. Ez esetben Mohács menthetetlenül veszve van. A betonfal és a földtöltés most van a tűzpróbának kitéve. Vidéki csendőrök most érkeztek ide a helybelieknek segédkezetet nyújtani, Albrecht főherceg uradalmának kormányzósága táviratilag rendelte el a szigeti nagy birtokait védő gátak felügyelőinek megerősítését. A Duna-Szekcsőről reggel érkezett távirat szerint ott a vízállás tegnap este óta változatlan. Medvecky zombori folyamfőmérnök ide érkezett. Egy Kölkedből Mohácsra érkezett futár állítása szerint ott már számos ház víz alatt áll. Tegnap három molnár életük kockáztatásával átment a jég hátán a szigeti partokon lévő malmaikhoz. Az Achilles és Ruston gőzöcsök tegnap délután Mohácsra érkeztek, de tovább nem mehettek. Jurcsék csendőrhadnagy összes csendőrjeit Mohácsra rendelte. Tegnap délután Bédából telefon jelentés érkezett, hogy a torlódás megszűnt, a jég indul; és csakugyan Mohácsnál a víz öt óra után apadni kezdett, így tehát van remény, hogy Mohács az idén megmenekül az árvíz veszedelemtől. Épp ez okból a vármegye részéről kiküldött Kószits Kamill főjegyző ma hazakerkezett, jelentve, hogy Mohács megmenekült.

— **(Új városatya.)** A második kerületben az elhalt Pintér József helyére vasárnap eszközölt bizottsági tag választás a választók élénk érdeklődése közt ment végbe. A kerület 488 választója közül 303 szavazott. A szavazatok következőképpen osztottak meg: Bodó Aladár dr.-ra 134, Lenkei Lajosra 104, Zsolnay Imrére 65 szavazat esett és így bizottsági taggá Bodó Aladár dr. lett megválasztva. A választást megelőzőleg és folyama alatt nagy hangon portált politikai és felekezeti jelzavak minden komoly alapot nélkülöztek s nem is voltak képesek a választók józan ítéletét megteveszteni, mert egyik jelölt épp oly kevéssé volt a szabadelvűpárt jelöltje, mint a másik a katolikus köré vagy néppárté; a mint hogy községi választásoknál országos politikai szempontok irányadók nem is lehetnek. Kü-

férfi számító eszének hidegségét átmelengeti az érzelmekben gazdag női szív és így a helyes közép-utra tereli azt; viszont, a női szív szélsőségeit rendszerbe szorítja a férfiúnak előrelátó megfontolása...

A báróné felszisszent. De csakhamar visszanyerte hidegvérűségét, nem akarva elárulni, hogy a célzást elérte.

— És talált-e már olyan hölgyre, — kérdé — ki az ön fiskális esztét meg tudta vesztegetni?

— Nincs okom tagadni, báróné!

— Ismerem őt? — Kérdé, ajkaba harapva.

— Azt hiszem, hogy nem.

— Kíváncsi vagyok az ön izlésére. Milyen az a hölgy? — Szőke, vagy barna? Kék, vagy fekete szemű?

Kérdéseire nem tudok válaszolni asszonyom. Csak annyit tudok, hogy az illető könyöradamányokból tartja fenn magát s bár nem titok, hogy könnyelmű előéletének áldozata, s e tudatnál az ítélő ész megtagadja a segélyt; de a szív, a nyomor szemléleténél elhallgattatja a számító agyvelőt és segít a nyomoron, alamiznát nyújtva a szegénynek.

A báróné e feleletre nem volt elkészülve. Ha előre tudja, hogy ily választ nyer: bizonyára nem viszi erre a térre a társalgást.

— Ah! mily naiv ön! Ha a kép, mit előttem lefestett, — mondá gunyosan — nem volna oly meghatározó, akkor bizonyára felkacagnék.

A báróné csatát vesztett. Egy hét óta foglalkozik már e „fagyos érdekességgel” és még mindig a kezdet kezdeténél van. Bosszantotta, hogy ily „apró tényező” is tényező számba jutott nála. Ó! de hány-szor lemondott még a gondolatról is, hogy a jövőben egy „fiskalist” észrevolgen, a kinek e körben csak a parvenü szerepe juthatna ki. És e feltevése dacára is az ügyvéd „kisértett.”

(Folyt. köv.)

lőben is a megválasztott új városatyá politikai elvei — a mennyire azokat eddigi magatartásából ismerjük — aligha egyeznek a néppárt törekvéseivel.

— **(Halálozás)** Ráth Mátás előkelő pécsi fakereskedő Oszkár nevű fia Amerikában elhunyt.

— **(Vallásos örjögés.)** A budai külvárosban levő havi kápolnát naponként két budai külvárosi polgárosszony csuszsa körül térden. Délelőtt tíz órakor kezdik az önválasztotta vezeklést a folytatják délutáni egy óráig. De ez még nem elég nekik, hanem, mint halljuk, éjjelekenként is fölkelnek imádkozni. Az asszonyok nővérek, akik fogadalmat tettek arra nézve, hogy e torturát egy álló esztendeig fogják folytatni.

— **(Orgona kolosszus),** a mi most áll közel a befejezéshez Angster helybeli orgona-építő cég Mária-utcai műhelyében. A 32 változatú, légnymószerű szerkezetű orgona a győri székesegyház számára készült, hangja valóban remek és erős; és ugyancsak ügyes orgonajátzó szükséges hozzá, hogy eljátsza rajta azokat a klasszikus szonátákat és fugákat, a miket tegnap délután hallottunk Schulz képezdei tanártól. A jóhírnevű cég, mely mint ilyen, valóban egyik unikumát és speciálisát képezi a pécsi iparnak, egy másik nagyobb szabású műdarab készítését vállalta el a kassai dóm részére, mely valódi mestermű lesz, ha elkészül. Több kisebb falusi templom számára való orgonát láttunk a nagy munkateremben kész, vagy félkész állapotban, melyek valamenynyien csakis a pécsi ipar fejlettségéről tesznek tanubizonyságot. Érdekesnek tartjuk ez alkalommal felemlíteni a hobolyi ev. ref. egyház 700 frtba kerülő kis orgonáját, már csak azért is, hogy az ottani hitközség férfiai nap-nap után ellátogatnak megpróbálni az orgonát, hogy vajon méltó lesz-e az ő templomukra. A jó falusiak a mai próba után el voltak ragadtatva, mert hát nem az ő kántoruk játszott rajta.

— **(Hangverseny.)** A pécsi népkönyha alapjává f. é. április hó 2-án este 8 órakor a „Hattyu” nagyeremben nagy hangverseny rendeztetik. A hangversenyre szíves közreműködésüket felajánlották: Egry Béláné urnő, Chinorányi Iza kisasszony és a 44-ik gyalogezred zenekara Kristóf Tivadar karmesterének vezetése alatt, ki ez alkalommal mutatja be művészetét a pécsi közönségnek mint vezető és solo hegedűs is. Műsor: 1. Mendelssohn-Ruy-Bias nyitány előadja zenekar. 2. Dalok, előadja Egry Béláné. 3. Waldteufel Les patineurs (a korcsolyások) hangverseny keringő, előadja a zenekar. 4. Mendelssohn G. moll zongorahangverseny zenekiszérettel, előadja Chinorányi k. a. 5. Vieuxtemps Ballada és Polonaise, hegedű magány, zenekar-kiszérettel, előadja Kristóf Tivadar. 6. Brahm magyar táncok, előadja a zenekar. Jegyek előre válthatók, első sorok 1 frt 50 kr, további sorok 1 frt és állóhely 50 kr, Valentin Károly fia zeneműkereskedésében és este a pénztárnál. Felhívjuk a Pécs műértő közönség figyelmét a kiváló érdekű hangversenyre, mely mind műlévezetre, mind jótékony voltára a pártolást teljes mértékben megérdemli.

— **(A szomszéd vármegyéből.)** A mit már régebben mi is megírtunk, hogy Sándor Béla Bács-Bodrogh vármegye főispánja, visszalép, az már ma fait accompli. Március hó 31-én választják meg Sándor Bélát a zombori takarékpénztár igazgatójává, s április 15-én, midőn a választás jogerőre emelkedik, rezignál a főispán. Utódja bajsai Vojnics István, Szabadka és Baja városok főispánja leend. Schmausz Andor alispán vagy Vojnics helyébe jön, vagy a belügyminiszteriumban osztálytanácsosi állást kap. A vármegye alispánja a mostani főjegyző Karácsonyi Lajos lesz.

— **(Mi van a hó alatt?)** Barasról írják lapunknak: Amint tavaszi nap sugar a havat elolvastá, rettentő bűnténynek jöttek nyomára. A hó alatt ugyanis Palfalu határán egy hetes gyermek hulláját találták, melyet valamely bűnös anya a zord februári napokban rejtett ide, abban a hiszemben, hogy tette nem kerül napfényre. Csendőrségünk megindította a nyomozást, le is tartóztatott egy cselédleányt, hogy azonban a bűnt találták-e meg, azt majd a vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Visbe. fült gyermek.)** A nagy hóolvadás folytán a fekete víz óriásiag megáradt, oly annyira, hogy dacára a magas partoknak, a víz mégis több helyen kiöntött s elborította a réteket. Folyó hó 23-án délután Balog István vaizslói kovács mester 10 éves Lajos nevű fia több pajtásával a vízáradást nézni mentek a folyó partjára. Mikor már megunták nézni a sebesen folyó vizet, játszani kezdtek, még pedig oly formán, hogy a vizen keresztül fektetett gerendán futkoztak egyik partról a másikra. Balog Lajos már többször átment a gerendán s midőn a tulparton levő pajtásaihoz akart átfutni, oly szerencsétlenül botlott meg a gerenda közepén, hogy a több mint 2 ölös mély vízbe esett. Pajtásai rémülten sikoltottak fel, midőn a vízbe merülni látták Balog Lajost, kit a hullámok rögtön tovasodortak. A tehetetlen gyermek had a parton szaladva követte egy ideig szerencsétlenül társát, ki elhaló hangon kiáltotta: „Húzzatok, ki gyerekek, mert mindjárt bele halok” s a boklótalan

gyermek e szavak után lemerült a víz alá s meghalt. A faluból a gyermekek embereket hívtak ki, kik mindenféle mentő eszközökkel siettek gyorsan az eset színhelyére de már későn, mert a vízbe fultanak csak a még fent lebegő kalapját foghatták ki.

— **(Mind halál.)** Haldoklott az öreg Boros a falu leggazdagabb, de egyszersmind legférvényebb embere. Ágyát, mivel fiai nem voltak, az örökségre sóvárgó rokonság állta körül, várva, hogy mikor szalad ki az öregből a lélek.

Meg akarták még életében borotváltatni az öregget, hogy tisztességes síma arccal zárgethessen be a mennyország kapuján. El is hívták a helybeli borbélyt, ki berotvával felfegyverkezve állt az öreg ágya elé.

— „Mit fizetek borbély uram?” szölt a haldokló.
— „Tíz krajcárt Boros bácsi” felelt a borbély.
Erre aztán felemelte fejét a haldokló s elhaló hangon aztogta:

— „Elég lesz nyolc is.”
Párnájára hanyatlott vissza, kiadta lelkét és meghalt.

— **(A siklósi takarékpénztár)** szombaton tartotta közgyűlését Antal Pál dárdai főszolgabíró elnöklété alatt, mely alkalommal elhatározták, hogy bizottságot küldenek ki, mely magát szakértőkkel kiegészítve, az intézet sűrűzavaros ügyeit meg fogja vizsgálni a fennállás ideje óta. Ezután elhatározták, hogy a megrendült kőbivalom megnyugtatósára kibocsátanak 250 db újabb 100 frtos részvényt, melyre az első részlet 20%, már április 1-én esedékes és ezental havonként 10 frt. Részvényeket május 31-éig lehet jegyezni.

— **(Családi dráma.)** Oberländer Józsefné nagyhajmási lakos korán özvegyiségre jutott s habár akkor még javakorbéli nő volt, nem ment újra férjhez, mert anyai szeretete nem engedte, hogy gyermekeinek mostoha apát adjon. Özvegyiségében éjt-napot egygyé tett, dolgozott és fáradott, hogy a férje után maradt vagyon el ne kallódjék a gyermekeit tisztességesen felnevelhesse; ez sikerült is neki. A gyermekek felnőttek, a vagyon is szaporodott. Az apátlanul felnőtt gyermekek azonban koránsem viseltettek oly tisztelettel anyjuk iránt, mint az érdekelte volna. Sőt minden alkalommal szidták és káromolták édes anyjukat, ki értük annyit áldozott. Mióta a gyermekek felnőttek, azóta Oberländeréknél napirenden volt a civakodás. A szegény anya több ízben ki is jelentette a szomszédok előtt, hogy ő gyermekeinek méltatlan bánásmódját el nem viselheti és a kutba öli magát. Tegnap ismét összeveszett idősebb fiával és ez állítólag azért, mert nem akart az anyja neki a korcsmázáshoz pénzt adni. — meg is verte. Az öreg asszony e föltti bánatában kiment a falu melletti legelőre s az ott lévő kutba beleugrott. A csósz, ki nem messze volt a helyszínehez, az asszony jajveszékélésére oda sietett és szerencsésen még élve ki is húzta az öngyilkos jelöltet. Hazavitték, de felgyógyulásához nincs remény, mert igen súlyos zuzódást és törést szenvedett, és a hideg fűrdőben nagyon áthűlt.

— **(Az adóberlők országos nagygyűlése)** tegnap folyt le a fővárosban mintegy 200 adóberlő jelenlétében. Az előkészítő bizottság emlékiratot terjesztett elő, mely különösen a szesz pótdó s részben a szeszmonopolium ellen irányult. Az emlékirat nagyobb vitára nem adott alkalmat. A gyűlés különböző indítványok alapján az emlékiraton módosításokat eszközölt, s egy harmincos bizottságot bízott meg az emlékirat megváltoztatásával és kiegészítésével. Ezenkívül egy küldöttséget is választottak, mely ma nyújtotta át az emlékiratot Lukács pénzügyminiszternek.

— **(József kir. herceg a katonatiszteknek.)** József kir. herceg, a m. kir. honvédség főparancsnoka, békességi alapítványt tett a pártfogása alatt álló Cirkvenica tengeri fürdő- és üdülőhelyen vagyontalan honvédségi és közös hadseregbeli tisztek számára. Az említett fürdőhely egyik legzebb pontján, közvetlenül a tengerparton fekvő és terjedelmes kerttel körülvett régi Frangepán-kastélyt, később paulinus-kolostort, melyet nemrég megvásárolt volt, a kir. herceg új építkezésekkel átalakíttatta, teljesen be rendezette, s gyűjlesztés és vagyonátalan tisztek számára szabad lakásul följánította. A terjedelmes épületben 23 szoba van az üdülő tisztek számára berendezve, melyek közül 10 szoba magyar honvéd, 10 szoba pedig a közös hadseregbeli tisztek részére szolgál, 3 szoba pedig oly súlyosabb betegségben szenvedő tisztek számára van föntartva, kik kísértő hoznak magukkal. A kir. herceg gondoskodása következtében a beteg tisztek az ingyenes lakáson fölülmérsékelt áron teljes ellátásban is fognak részesülni s egyúttal minden fürdői díj s illeték alól is föl vannak mentve. Az immár teljesen berendezett terjedelmes épület május 1-én nyílik meg a beteg tisztek befogadására. A szabad lakások utalványozását és nyilvántartását a kir. herceg a honvédelmi miniszterre ruházta.

— **(Személyhajók közlekedése.)** A D. G. T. már kőszötte — a hajósák megújítottól to-

vábbi rendelkezésig, legfeljebb azonban április hó végéig érvényes — személyszállító hajóinak tavaszi menetrendjét, bár a hajójáratok megindításának napja még nincsen megjelölve. A menetrend szerint Bécs és Budapest közt naponként közlekedik a hajó, Bécsből Budapestre 7 órakor reggel, Budapestből Bécsbe 6 órakor este. Budapest és Mohács közt naponként személyhajójáratok fognak közlekedni, indulás Budapestről Mohácsra 10 órakor este (érk. másnap reggel 8 órakor), Mohácsról Budapestre 7 óra 15 perckor este (érk. másnap reggel 9 órakor.) E hajójáratok háromszor hetenként mint u. n. postahajók is közlekednek: indulás Mohácsról lefelé szerdán, pénteken és vasárnapon reggel 9 órakor. Orsováról felfelé hétfőn, csütörtökön és szombaton reggel 5 órakor, Zimonyból ugyanazon napon éjjel 11 órakor, Ujvidékről kedden, pénteken és vasárnapon reggel 5 órakor, Mohácsra érkezése ugyanazon a napokon d. u. 5 óra 10 perckor.

— **(Gőzkomp-közlekedés.)** Gombos és Erdőd között a dunai vasuti átkelés bétfo óta ismét megnyílt.

— **(Kutba esett.)** Siklóson Vas József hét éves fia, amint a kutból vizet akart meríteni, elvesztette az egyensúlyt és a kutba zuhant. Mire kibúrták, félhalott volt. Felgyógyulásához alig van remény.

— **(Jó madár.)** A marin Kati 19 éves lakás nélküli Pécsről többször kitoloncolt és végkép kitiltott paraszta a napokban Jenai Anna napaszmóan lakásába a betört ablak táblán át behatolva, onnét 2 frt készpénzt és egy batyu ruhaneműt elszállított, és nemokára utána egy Balásné nevű asszony kárára szintén hasonló módon 10 frt készpénzt elemelt. Minthogy a jeles dáma készpénzt és a főorvos rajta veszedelmes betegséget látott, mielőtt a kir. ügyészségnek adták át, betárolták a kórházba.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 26-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ülés elején Szilágyi Dezso elnök bejelentette Latkóczy nyitrai mandátumát és egyben lemondó levelét.

Pázmány Dénes előadja Tarnóczy visszaéléseit, a mentelmi jog megsértését, mialatt észreveszik Tarnóczyt a karzaton. Kivele! Kivele! Abcug! hangzik a baloldaltól, a mit a karzati közönség visszhangos. Végre Szilágyi elnök nagy nehezen szóhoz jut, és kijelenti, hogy az ülés nyilvános és ha a karzati rendetlenkedik, akkor tudja a kötelességét.

Pázmány folytatja a bűnliszta elősorolását; akkor tört ki a legnagyobb düh, mikor elmondta, hogy az ősz kanonokok testületileg levonultak szavazására, a havas esőben órákig várakoztatták őket. Az idősebb nagyprépost megkérte szépen a nagyságot elnök urat, hogy engedje őket szavazásig a megyeháza udvarára vonulni; Tarnóczy dühösen csendőrkkel fenyegette, ha háborgatják.

Óriási zaj; az ellenzék a padot verve kiált: ki vele a karzatról! Gazember! Zsvány!

Drakulics Pál tombolva kiáltja az elnökhöz: Debessé ki, mert felmegytek és felpattogtunk!

Többen csillapítják Drakulicsot, elnök újból csendre inti a képviselőket.

Pázmány folytatja a visszaélések elősorolását, melyeket az ellenzék folytonos „Gyalázat! gasság!” felkiáltásokkal kísért. Végül kijelenti, hogy olyan ember, mint Tarnóczy, vagy a bolondok házába, vagy a fegyházba való. Óriási zaj! Akasztófára! kiáltják közbe.

Tarnóczy távozik a karzatról. Kund Jenő előadja a márciusi szavazatszedő bizottságnál előfordult kisebb kaliberű visszaéléseket és elismerését fejti ki Latkóczynek, hogy visszautasította az ilyen piszkos mandátumot.

Förster Ottó előmutatja a Tarnóczy által az ellenzékieknek kiadott jelvényeket, melyeket a szünet rendezők úgy értelmeztek, hogy: fogd meg! Mivel neki is ilyen jelvénye volt és ezzel a kordonon átmenni akart, egy baka leszúrni akarta.

Tomcsányi László hasonlólag a visszaéléseket fűszéri.

Helpy Ignác parlamenti bizottság kiküldését követeli.

Ugron Akos és Sagh Gyula pártolják Helpy indítványát.

Drakulics Pál emlékeztet hossa, hogy 11 év előtt Bethlen Pál és Teleky Domokos közti választás Bánffy Dezso bárónak, a ki akkor még csak főispán volt, hasonló Tarnóczykodása mellett szintén botrányosan ment végbe; de azért a mostanit meg sem közelítette.

E tárgyban a vitát a holnapi ülésen folytatják.

TÁVIRATOK.

— **Kossuth Ferenc jelöltsége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kossuth Ferenc tegnap reggel indult a tapolczai választókerület-

ben körutra számos képviselő kíséretében. Mindennél nagyobb ovációval fogadták. Utja valóságos diadalut. Megválasztása bizonyos.

— **Egyháspolitikai javaslatok sorsa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szabadelvű párt tegnapi értekezletén Bánffy Dezső b. miniszterelnök indítványozta, hogy a recepció javaslat a plenumban változatlanul elfogadtassék és ily módon visszaküldessék a főrendiháznak. A másik javaslat azonban a bizottságokhoz volna utasítandó, mindazonáltal azzal a megszorítással, hogy a kihagyott szakaszban lefektetett elvek teljesen fentartassanak.

— **A képviselőház új ülőszaka.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hír szerint jövő hétfőn királyi kéziratral berekesztetik a jelen ülőszak és egyben az új ülőszak megnyitását.

— **Ováció Bismarcknak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A német birodalmi gyűlésnek 170, a képviselőháznak 264 tagja tegnap tisztelt Bismarcknál 80-ik születésnapja alkalmából Friedrichruhében. Lowetzow elnök üdvözölte, sajnálkozásának adva kifejezést, hogy üdvözlését nem hivatalosan teheti, de hát így is majdnem 400-an vannak. Bismarck megindulva köszönte meg az ovációt. II. Vilmos német császár nagy katonai pompá-

val fogja meglátogatni Bismarckot, a ki hír szerint újólag a politika mezéjére lép. A német birodalom városai egymásután nyilatkoznak a birodalmi gyűlés szombati szavazásáról és egyhangulag elítélik és Bismarck hercegnek hódoló táviratokat küldenek. Ujabbán Kasszel, Drezda és Stuttgart csatlakoztak a mozgalomhoz. Hír szerint Vilmos császár Bismarckot arany lovassági pallos adományozásával fogja kitüntetni. A császár különben ma reggel 8 óra 20 perckor a trónörökösrel Friedrichruhéba utazott. Estére visszavárják őket Berlinbe.

— **Tehát ülnek . . .** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lepsényi és Szemnecz semmisségi panaszait, kiket az esküdszék tudvalevőleg királyisértésért ítél el, a kuria elvetette. Barabás győri lapszerkesztőt, a kit Wekerle rágalmozásáért ítéltek el, mint elkésett, visszautasították.

— **Új nagy vezir.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kréta sziget volt kormányzóját, Turkán basát, a szultán hosszú kihallgatáson fogadta. Általános a hír, hogy ő van kiszemelve a nagy vezir utódjának, kinek állása komolyan megingott.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

NYILT-TER *)

Köszönet nyilvánítás!

Mindazon tisztelt polgártársaim, akik a tegnapi városi bizottsági tag választáskor becses szavazatukkal csekélységet önzetlenül kitüntették, fogadják ez uton hálás köszönetem kifejezését.

Pécs, 1895. március 25.

184.

Zsolnay Imre.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetetlen Ilka leányom f. hó 23-án végbement temetésén nagy-rabecsült megjelenésük, koszoruk küldése és részvétnyilatkozatuk egyébmódon való kifejezése által mély fájdalommat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton legmélyebb hálás köszönetemet.

Pécs, 1895. március 24-én.

185. Özv. Weidinger Jánosné.

Hirdetmény.

IBafa községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t.-cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságának átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t.-cikk 15. és 17. § ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. § aiban úgy 1891. évi XVI. t.-cz. 15 §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a úgy 1891. évi XVI. t.-cz. 15. § a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t.-cz. 22. § a, illetve az 1889: XXXVIII. t.-cz. 15. § a alapján való meilőzést megátadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi október hó 1-ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t.-cz. 16. és 18. § ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. § aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1895. évi október hó 1-ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fogl

3. hogy mindazok, kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényöket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi október hó 1-ső napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. tszék, mint telekkvi hatóság 1895. márczius 3-án.

Bogyay Pongráz,
kir. tszéki bíró.

187.

Egy ház

a Majláth-téren jutányos áron szabad kézből eladó
Csim a kiadóhivatalban.

Egy bogsnár

ki asztalos és malomfelszerelő is
állást keres gazdaságnál vagy uradalomnál.

Bővebbet a kiadóhivatalba.

174.

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Pécsett, király-utcza, Bazar épület udvari helyiségében**
a gazdák tejcarnoka szomszédságában

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára
czég alatt

kész férfi- és gyermekruha üzletet
nyitottam.

Nagy választéku raktárt tartok legdivatosabb kiállítású kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó áron.
Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm.
Minél számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.